

опыталъ нѣкой да възбуди вашето недовѣріе и зависть къмъ другитѣ началници. Говорете имъ съ довѣріе и искренность. Ако мислите че не ви отдавать надлежното уваженіе, открийте имъ сърцето си и обяснете имъ сичкитѣ ваши оправданія. Ако тѣ еж способны да осѣтижтъ благородството на вашето поведеніе, вый ще ги очарувате, и ще извлечете отъ тѣхъ сичко което быхте желали. Аколи напротивъ, тѣ не еж доста благоразумны за да проникнжтъ вашитѣ чувства, вый самы ще узнаете каква обида имате да претърпите отъ тѣхна страна; ще земете мѣрки за да не вы повреджтъ до като са свърши войната, и не ще имате зацо да мямрете на себе си. Но преди сичко не обаждайте никога на лътецйтѣ, които сѣжтъ раздоры, причинитѣ на неудоволствието, които имате противъ началницитѣ на войската въ която са намѣрвате.

„Азь ще останж тука, продължаваше Менторъ; за да помогнж на Идоменея въ предиріягята му за благоденствието на народа му, и да съдѣйствувамъ да поправи грѣшкитѣ, които лошитѣ съвѣтници и лътецы го подсторихж да направи при основаніето на новото му царство“.

Тогази Телѣмахъ не можи да са удържи да не искаже нѣкакво недоумѣніе, и даже презрѣніе за поведеніето на Идоменея. Но Менторъ го измъмра съ строгъ тонъ. „Чудете ли са; дѣто и найпочтеннитѣ челоуѣцы еж челоуѣцы, и изказватъ нѣкога остаткы отъ челоуѣчески слабости между безчисленнитѣ мрежы и неизбѣжнитѣ трудности на царуванъето? Наистина, Идоменей е былъ въспитанъ въ понятіята на раскошество и на голѣмството; но кой философъ може са отбрани отъ ласкателството ако бы былъ на негово мѣсто? Наистина той много са увлече отъ тѣзи които са ползовахж отъ довѣріето му, но и наймѣдритѣ царье често еж излѣгваны при сичкитѣ предпазанія да са не измамжтъ. Единъ царъ не може да са мине безъ министри които му помагатъ въ управленіето, и на които той има сѣко довѣріе, защото самъ той не може сичко да извърши. Отъ друга страна сѣкый царъ много помалко отъ частнитѣ познава челоуѣцитѣ които го обикалятъ, защото предъ него сичкитѣ еж престорены, и сичкитѣ исчерпватъ въз-